

Bibliografski opis

BLONDUS Forliuensis, 1392-1463

Pii Pont. Max. Decadum Blondi epitome : qua omnis ab inclinato Romanoru[m] imperio historia, quae coepit fere anno Christi quadringentesimoseptimo, per mille & amplius annos, miro compendio, citra obscuritatem tamen, complectitur. - Basileae : apud Ioannem Bebelium, 1533. - [12], 75 f. ; 2°

Sorodni elektronski vir:

<http://www2.arnes.si/~kppomm/cinquecento/biondo.pdf>. - Signature: *-**⁶, A-M⁶, N⁴. - Kolofon: Basilae apud Io. Bebellium, anno a Christo nato, M.D.XXXIII. octavo calend. septemb. - Kazali. - Odtis na nasl. strani: Oblatorum S. Sepulcri: POMPI. - Zapis na nasl. strani: Publica Libreria vecchia di Pirano: POMPI. - Na prednji platnici in prostem spojnem listu žig: Biblioteca civica Pirano: POMPI. - Na nasl. strani žig: Ufficio comunale di Pirano: POMPI

Prstni odtis (po fei): .Ber .Co- amle SeHu 3 M.D.XXXIII.: POMPI

94(450.621)

Sign.: BC 1003004
COBISS.SI-ID 280820

Bibliografske opombe

avtor Blondusa poznamo v zgodovinski literaturi kot Flavia Bionda. Rodil se je v Forliju južno od Ravenne, študiral pa je latinščino, retoriko in poetiko. Po letu 1420 je sodeloval v humanističnem gibanju, bil zaradi državljanjskih sporov izgnan, nato pa diplomatsko posredoval med Francescom Sforzo in cerkveno oblastjo. Po letu 1436 je bil pisar apostolskih pisem, posvečal pa se je tudi zgodovinskim in jezikovnim študijam. V začetku 50-ih let 15. stoletja je zaradi klevet moral zapustiti tajniško mesto pri papežu Nikolaju V. Med potovanjem po Italiji je pisal zgodovinski in geografski oris, ki ga je objavil l. 1453 z naslovom *Italia illustrata*.¹ Njegova besedila o zgodovini Rima in ostale Italije so aktualna še danes.

vsebina S svojimi Dekadami je zaobjel splošno zgodovino Italije in Evrope. Uspel je izbrati najzanesljivejše vire o zgodnjem srednjeveškem obdobju, za katerega so mnogi menili, da je barbarsko in ne vredno pozornosti. Uvod k temu zgodovinskemu delu o rimskem imperiju po približno letu 47 je napisal Michael Isengrin (ali Isingrin) iz Basla, ki je kasneje poročil Beblovo vdovo in prevzel tiskarno. Sprva je uporabljal enak signet z napisom PALMA BEB. (1538), nato pa PALMA ISING. (1539).²

založnik Johannes Bebel je bil tiskar v Baslu med letoma 1523 in 1538. Kot Kratander in Herwagen je prišel iz Strasbourga³ in leta 1524 dobil meščanske pravice. Ker ga je že v prvem letu delovanja mestni svet zaprl (s Thomasom Wolffom)⁴ zaradi tiska anabaptističnih pamfletov, je bil nato bolj previden in tiskal le teološko manj sporne knjige, kot npr. grško novo zavezo, hebrejsko staro zavezo, slednje latinski prevod Sebastiana Münstra (s Petrijem in Isengrinom 1534-35),⁵ in jezikoslovno literaturo, učbenike ter antične klasike. Kot tiskar je sodeloval s profesorjem grščine Simonom Gryneusom in Erazmom Rotterdamskim.

signet palma v več izvedbah, ki ima v krošnji zgornjo ploščo tiskarske stiskalnice, z napisom PALMA BEB. (razdeljenim na levo in desno stran debela po vzoru Alda Manuzia), v nekaterih primerih je v krošnji pod ploščo gol moški, ki kliče: Ne zmečkaj me, reveža. Signet je izdelal znani graver Hans Holbein.⁶

Fizični opis

pisna podlaga ročno izdelan papir, debelejšje vodne črte navpične, vodni znak na sredini lista

številčenje, signature, register, kustosi, živa pagina

foliacija z arabskimi številkami se začne z besedilom in snopičem A

¹ Stari krajepisi Istre, str. 19.

² http://www.ub.unibas.ch/kadmos/gg/pic/gg0176_001_tit.htm in http://www.ub.unibas.ch/kadmos/gg/pic/gg0096_005_dmk.htm

³ La Réforme et le livre, str. 243. V Baslu so se zbirali begunci iz verskih razlogov z vseh vetrov. Med njimi je bilo vsaj 25 tiskarskih delavcev, ki niso govorili nemško. Navadno so delali kot korektorji in se s časom osamosvajali.

⁴ Op. cit., str. 260.

⁵ Op. cit., str. 253.

⁶ [http://mdz.bib-bvb.de/digbib/lexika/adb/images/adb046/@ebt-link?target=idmatch\(entityref,adb0460295\)](http://mdz.bib-bvb.de/digbib/lexika/adb/images/adb046/@ebt-link?target=idmatch(entityref,adb0460295))

označbe snopičev snopiči označeni z α - β , nato A-N, listi z arabskimi števkami 2-4, označeni so prvi štirje od šestih listov snopiča

vrste snopičev terniji, N je binij

register ni

kustosi na verso strani vsakega lista

živa pagina na vseh straneh nad besedilom

okrasi, ilustracije, signet, zapis

vrsta pisave antikva, v kurzivi samo Ad lectorem in nekatere marginalije

inicialke historizirane in »govoreče«⁷ inicialke v treh velikostih na začetkih poglavij

potek besedila kazalo dvokolonsko, besedilo celostransko

okrasi ni

signet na naslovni strani in na verso strani zadnjega lista

marginalije so

rokopisne opombe ni

vezava

format 33 X 21 cm

vezice šest nepoudarjenih

material platnic in prevleka prevezano, lepenka, prevlečena s pergamentom

kapitala kapitala

hrbet šivan, cevast, pergament, z napisom Blondi decad.

ohranjenost

poškodbe na vezavi poškodbe in madeži zaradi vlage

poškodbe na knjižnem bloku poškodbe in madeži zaradi vlage in bioloških škodljivcev - insektov in glodavcev

izvor na hrbtu nalepka Civica biblioteca Pirano z oznako n 1/1, na prednji platnici in prostem spojnem listu žig Biblioteca civica Pirano, na naslovni strani zapis Pubblica Libreria vecchia di Pirano in žig Ufficio comunale di Pirano ter odtis (*stampiglio*) v obliki okrašenega pravokotnika (1,3 X 2,5 cm) z napisom OBLATORUM S. SEPULCRI

vodni znak

⁷ Prim. Petrucci Nardelli, F.: La lettera e l'immagine.